

„Jöjj és láss!”

VII. évfolyam 5.szám 2020. május

Dicsőség Jézus Krisztusnak!

Húsvét és Pünkösd között

Varga Rita rovata

A kereszténység legnagyobb és leg-
örömteljesebb ünnepe Jézus Krisztus fel-
támadása, a Húsvét. *Mert ha Ő nem tá-
madt volna fel halottaiból*

2.oldal

**Pál Ferenc: A szorongástól az
önbecsülésig**

.....
10. oldal

Húsvét és Pünkösd között

A kereszténység legnagyobb és legörömteljesebb ünnepe Jézus Krisztus feltámadása, a Húsvét. Mert ha Ő nem támadt volna fel halottaiból, hiábavaló lenne a hitünk is, - tanítja Szent Pál apostol. **Krisztus feltámadásának bizonyágát az Evangélium őrzi egészen napjainkig.** Hogyan támadt fel Krisztus, senki nem tudja, nem látta, nem láthatta. Ez az esemény hitünk tárgya maradt. Pedig már az apostolok között is majdnem eluralkodott a hitetlenség az Úr feltámadása felől, főleg az érzékeire hagyatkozó Tamásban. A feltámadott Mester azonban megjelent tanítványainak és **még egy darabig közöttük maradt, tanítva őket az elkövetkezendő időkről és a Szentlélek eljöveteléről, majd a mennyekbe ment.** A gyarló emberek számára az elfogadhatatlan esemény volt, melyet egy újabb felfoghatatlan

esemény követett: a Szentlélek alászállása.

A Szentlélek eljövetelével teljesedett be Krisztus küldetése, a **Szentlélek öntött hitet, erőt a tanítványokba, hogy apostolokká válva teljesítsék Jézus parancsát:** „Menjetez tehát, tegyétek tanítványaimmá minden népeket! Kereszteljétek meg őket az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében, és tanítsátok meg őket mindannak megtartására, amit parancsoltam nektek. És íme, én veletek vagyok minden napon az idők végezetéig” (Mt28,19-20). Mit jelentenek ezek a szavak? Tekintsük őket próféciónak, olyan értelemben, hogy Jézus igehirdetésre küldi tanítványait, s ebben felhívja figyelmünket arra, hogy **munkájuk során sok-sok nehézségbe ütköznek** majd, sőt mártírhalt is halnak. Figyelmeztetés arra is, hogy meg fognak jelenni hamis próféták, eretnekek, akikre azután nem is kellett sokáig várni. De Ő, **az Úr együtt lesz az övéivel mindenvégig.**

A Szentlélek eljövetele Pünkösdkor következett be Jeruzsálemben, amikor valamennyi tanítvány együtt volt ott. Eljött a Szentlélek az apostolokra tüzes nyelvek formájában, hogy **elvegyen tőlük valamit és többet adományozzon nekik. Elvegye bűneinket, tehetetlenségüket, félelmüket, s ugyanakkor adományozzon nekik hatalmat, világosságot és melegséget,** jelképezve ezekkel Jézus Krisztus ártatlanságát, tisztaságát és szelídségét. Ezzel **a három lelki fegyverrel látta el a Szentlélek az apostolokat** a világgal szemben. Így állt ki Péter apostol, hogy beszédet mondjon a jelenlevőknek. Az **a Péter,** aki pár hete az első kakasszó előtt háromszor is megtagadta az elfogott Mesterét.

A Szentlélek **tüzes nyelvek** alakjában szállt az apostolokra. **Mert neki beszéd formájában kellett hirdetniük az igazság és az élet Evangéliumát,** a bűnbánat és a megbocsátás tudományát. **Szavakkal tanítottak, szavakkal gyógyítottak, szavakkal vigasztaltak, szavakkal kormányozták Krisztus Egyházát.** S végül sza-

vakkal védték meg magukat, miután Mesterük meghagyta nekik, hogy **ne féljenek üldözőiktől és azok vádjaitól, hiszen nem ők, hanem az Atyának Lelke fog beszélni helyettük.** Vajon lehet-e emberi szavakba foglalni a legnagyobb és legörvendesebb hírt, amely valaha is eljutott az emberig, azt hogy az Atya az Ő egyszülött Fiát küldi el az emberek közé, hogy emberi testet öltve tanítsa őket és megnyissa előttük az örök élet kapuit? Mert egyedül Ő, a tiszta, az ártatlan és szeretett egyszülött Fiú végezhette el ezt az emberfeletti feladatot, aki ezután elküldte tanítványaira a Szentlelket tüzes nyelvek alakjában, isteni szikrát szórva felül a föld sötétjén. Ebben a szellemben **terjed el világszerte Isten Igéje, ez a Lélek létezik, aki az Isten az Istentől, Élet az Élettől.** De jelenkor úgynevezett „felvilágosult” embere a mai kor szellemében **„a felvilágosult szellemében”** szeretne élni, amely kor szinte napról napra változik, akárcsak a széljárás. Ahogyan pedig a **szél képes kicsavarni és tönkretenni a fákat, ugyanúgy a „felvilágosult” kor folyton változó szelleme is ki tudja csavarni, tönkre tudja tenni az emberi lelket.** Ha mi, keresztények is ennek a kornak a szellemében akarnánk élni, nem pedig az Evangélium örök igazsága szerint, visszakerülnénk az „emberi felvilágosultság” zűrzavaros dzsungelébe, egy Istennélküli világba. Számos erre utaló példát meríthetünk a történelemből és a közelmúltból: mennyi kicsavart lélek, mennyi ártatlan áldozat, mennyi esztelen öldöklés, mennyi hamis próféta, mennyi tévtan, szekta szegélyezi a lélekpusztítás útját Napkeletről Napnyugatig! *„és te, utas, aki úton vagy a nap és a csillagok alatt, tudjad, hogy emberi kötelességed nem a kor szellemének hódolni, hanem a kort áldozatossá tenni a Szent, Örök, Változatlan Isteni Lélek színe előtt”*

Közben a **megváltás kapuja nyitva áll mindannyiunk számára,** hiszen Krisztus valamennyiünkért halt kereszthalált és támadt fel, hogy az Ő Egyházában nyerjük el bűneink bocsánatát és a világ megváltást a Szentlélek adományai által, aki a mi Urunk Jézus Krisztus által megígért **Vigasztaló, és aki – mint az igazság Lelke – elvezet minket a teljes igazságra** (Jn 16,13).

Mennybemenetel

Hallgassuk meg az apostolt, aki ezt mondja: *Ha feltámadtatok Krisztussal együtt, azt keressétek, ami odafönt van, ahol Krisztus ül Isten jobbján; azt fogjátok fel, ami odafönt van, ne azt, ami a földön* (Kol 3,1-2) Ahogyan **Ő felment, úgy nem szakadt el tőlünk,** így már mi is Vele vagyunk, jóllehet még nem vált valóra a testünkön az, ami ígéret számára. Ő már felmagasztalódott minden ég fölé; viszont tovább szenvedett a földön testének minden egyes tagja révén. Tanúságot tett erről az igazságról, mikor az égből így kiáltott Saulnak: *“Saul, Saul, miért üldözöl engem?”* (ApCsel 9,4) És ezt is mondta: *„Éheztem és ennem adtatok”* (Mt 25,35)

Ő nem távolodott el az Égtől, amikor lejött a földre mihozzánk és nem távolodott el tőlünk akkor, amikor fölment a mennybe. Miközben itt lent volt, közben fent is jelen volt, erről tett szavaival: *„Senki sem ment föl az égbe, csak az, aki az Égből alászállt, az Ember fia, aki az Égben van.”* (Jn 3,13) A közöttünk élő egység alapján beszélt így: Ő a mi fejünk és mi vagyunk az Ő teste.

A feltámadt Jézus megjelenik tanítványainak

Első könyvemben, kedves Teofil, elbeszéltem, mi mindent tett és tanított Jézus ²egészen addig a napig, amelyen azután, hogy útbaigazítást adott a Szentlélek által kiválasztott apostoloknak, fölvetetett a mennybe. ³Szenvedése után **sokféleképpen bebizonyította, hogy él: negyven napon át ismételten megjelent nekik, és beszélt az Isten országáról.** (ApCsel1,3)

Természetesen Krisztus akart egyrészt a tanítványaival lenni, másrészt felkészíteni őket a Szentlélek eljövetelére. **Feltámadása után Krisztus tizenegyszer jelenik meg.**

1. Simon Péternek

⁵Megjelent Péternek, majd a tizenkettőnek. (I.Kor15,5)

³⁴Azzal fogadták őket, hogy valóban feltámadt az Úr, és megjelent Simonnak. (LK24, 34)

2. Mária Magdolnának

⁹Miután a hét első napjának reggelén feltámadt, először Mária Magdolnának jelent meg, akiből a hét ördögöt kiűzte.¹⁰Ez elment és elvitte a hírt a gyászoló és szomorú tanítványoknak. ¹¹Amikor meghallották, hogy él, és hogy (Mária Magdolna) látta, nem hitték el. (MK. 16,9-11)

¹¹Mária ott állt a sír előtt és sírt. Amint így sírdogált, egyszer csak benézett a sírba. ¹²Látta, hogy ott, ahol Jézus teste volt, két fehér ruhába öltözött angyal ül, az egyik fejtől, a másik lábtól. ¹³Megszólították: „Asszony, miért sírsz?” „Mert elvitték Uramat – felelte –, s nem tudom, hová tették.” ¹⁴E szavakkal hátrafordult, s látta Jézust, amint ott állt, de nem tudta róla, hogy Jézus. ¹⁵Jézus megkérdezte: „Asszony, miért sírsz? Kit keresel?” Abban a hiszemben, hogy a kertész áll mögötte, így felelt neki: „Uram, ha te vitted el, mondd meg, hova tetted, hogy elvihessem magammal.” ¹⁶Jézus most nevéen szólította: „Mária!” Erre megfordult, s csak ennyit mondott: „Rabboni”, ami annyit jelent, mint „Mester”. ¹⁷Jézus ezt mondta neki: „Engedj! Még nem mentem föl Atyámhoz. Inkább menj el testvéreimhez és vidd nekik hírrül: Fölmegyek Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, Istenemhez és a ti Istenetekhez.” ¹⁸Mária Magdolna elment, és hírrül adta a tanítványoknak: „Láttam az Urat, s ezt mondta nekem.” (Jn 20,11-18)

3. Mirha-hordozó nőknek

⁸Gyorsan otthagyták a sírt, és félelmükben meg nagy örömükben is siettek, hogy megvigyék a hírt a tanítványoknak.⁹Egyszerre csak Jézus jött velük szemben, s így köszöntötte őket: „Üdv nektek!” Odafutottak, leborultak előtte, és átkarolták a lábát. ¹⁰Jézus így szólt: „Ne féljete! Menjetek, vigyetek hírrül testvéreimnek, hogy térjenek vissza Galileába, ott majd viszontlátanak.”(Mt28, 8-10)

4. A két Emmauszi tanítvánnyal tartott

¹²Ezután idegen alakban jelent meg közülük kettőnek útközben, amikor vidékre mentek.¹³Visszatérve ezek közölték a hírt a többiekkel is, de nekik sem hittek. (MK.16, 12-13)

Ketten közülük még aznap elindultak egy Emmausz nevű helységbe, amely Jeruzsálemtől hatvan stádiumnyi távolságra feküdt.¹⁴Az eseményekről beszélgettek.¹⁵Ahogy beszélgettek, tanakodtak, egyszer csak maga Jézus közeledett, és csatlakozott hozzájuk.(Lk 24,13-15)

5. A tíz apostolnak, ahol Tamás nem volt jelen

¹⁴Végül a tizenegynek jelent meg, amikor egyszer asztalnál ültek. Szemükre vetette hitetlenségüket és keményszívűségüket, hogy nem hittek azoknak, akik feltámadása után látták. (MK. 16:14)

³⁶Míg ezekről beszélgettek, egyszer csak megjelent köztük és köszöntötte őket: „Békesség nektek!”³⁷Ijedtükben és félelmükben azt vélték, hogy szellemet látnak.³⁸De ő így szólt hozzájuk: „Miért ijedtetek meg, s miért támad kétely szívetekben?”³⁹Nézzétek meg a kezem és a lábam! Én vagyok. Tapogassatok meg és lássatok! A szellemnek nincs húsa és csontja, de mint látjátok, nekem van.”⁴⁰Ezután megmutatta nekik kezét és lábát.⁴¹De örömben még mindig nem mertek hinni és csodálkoztak. Ezért így szólt hozzájuk: „Van itt valami ennivalótok?”⁴²Adtak neki egy darab sült halat.⁴³Fogta és a szemük láttára evett belőle. (Lk24, 36-43)

¹⁹Amikor beesteledett, még a hét első napján megjelent Jézus a tanítványoknak, ott, ahol együtt voltak, bár a zsidóktól való félelmükben bezárták az ajtót. Belépett, megállt középen és köszöntötte őket: „Békesség nektek!”²⁰E szavakkal megmutatta nekik kezét és oldalát. Az Úr láttára öröm töltötte el a tanítványokat.²¹Jézus megismételte: „Békesség nektek! Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket.”²²Ezekkel a szavakkal rájuk lehelt, s így folytatta: „Vegyétek a Szentlelket!”²³Akinek megbocsátjátok bűneit, az bocsánatot nyer, s akinek megtartjátok, az bűnben marad.”²⁴A tizenkettő közül az egyik, Tamás, vagy melléknevén Didimusz, nem volt velük, amikor megjelent nekik Jézus.²⁵A tanítványok elmondták: „Láttuk az Urat!” De kételkedett: „Hacsak nem látom kezén a szegek nyomát, ha nem helyezem ujjamat a szegek helyére, és oldalába nem teszem a kezem, nem hiszem.” (Jn20,19-25)

6. A tizenegy tanítványnak, amikor Tamás nem volt jelen

²⁶Nyolc nap múlva ismét együtt voltak a tanítványok, s Tamás is ott volt velük. Ekkor újra megjelent Jézus, bár az ajtó zárva volt. Belépett, megállt középen, és köszöntötte őket: „Békesség nektek!”²⁷Aztán Tamáshoz fordult: „Nyújtsd ide az ujjadat és nézd kezemet! Nyújtsd ki a kezedet és tedd oldalamba! S ne légy hitetlen, hanem

hívó!”²⁸Tamás fölkiáltott: „Én Uram és Istenem!”²⁹Jézus csak ennyit mondott: „Hittél, mert láttál. Boldogok, akik nem látnak, mégis hisznek.”(Jn. 20, 26-29)

7. A hét apostolnak a Tibériás tengeren

¹Jézus újra megjelent a tanítványoknak, ezúttal Tibériás tavánál. Így jelent meg nekik: ²Együtt volt Simon Péter, Tamás, melléknevén Didimus, továbbá a galileai Kánából való Natánael, Zebedeus fiai, s még két másik tanítvány. ³Simon Péter így szólt hozzájuk: „Megyek halászni.” „Veled tartunk” – felelték. Kimentek és bárkába szálltak. De akkor éjszaka nem fogtak semmit. ⁴Amikor megvirradt, Jézus ott állt a parton. De a tanítványok nem ismerték fel, hogy Jézus az. ⁵Jézus megszólította őket: „Fiaim, nincs valami ennivalótok?” „Nincs” – felelték. ⁶Erre azt mondta nekik: „Vessétek ki a bárka jobb oldalán a hálót, s ott majd találtok.” Kivetették a hálót, s alig bírták visszahúzni a tömérdek haltól. ⁷Erre az a tanítvány, akit Jézus kedvelt, így szólt Péterhez: „Az Úr az!” Amint Simon Péter meghallotta, hogy az Úr az, magára öltötte köntösét – mert neki volt vetkőzve –, és beugrott a vízbe. ⁸A többi tanítvány követte a bárkával. A hallal teli hálót is maguk után húzták. Nem voltak messze a parttól, csak mintegy kétszáz könyöknyire. ⁹Amikor partot értek, izzó parazsat láttak s rajta halat, mellette meg kenyeret. ¹⁰Jézus szólt nekik: „Hozzatok a halból, amit most fogtatok.” ¹¹Péter visszament, és partra vonta a hálót, amely tele volt nagy hallal, szám szerint százötvenhárommal, s bár ennyi volt benne, nem szakadt el a háló. ¹²Jézus hívta őket: „Gyertek, egyetek!” A tanítványok közül senki sem merte megkérdezni: „Ki vagy?” – hiszen tudták, hogy az Úr az. ¹³Jézus odajött, fogta a kenyeret, s adott nekik. Ugyanígy halat is. ¹⁴Ez volt a harmadik eset, hogy a halálból való feltámadása után Jézus megjelent nekik. ¹⁵Miután ettek, Jézus megkérdezte Simon Pétertől: „Simon, János fia, jobban szeretsz engem, mint ezek?” „Igen, Uram – felelte –, tudod, hogy szeretlek.” Erre így szólt hozzá: „Legeltesd bárányaimat!” ¹⁶Aztán másodszor is megkérdezte tőle: „Simon, János fia, szeretsz engem?” „Igen, Uram – válaszolta –, tudod, hogy szeretlek.” Erre azt mondta neki: „Legeltesd juhaimat!” ¹⁷Majd harmadszor is megkérdezte tőle: „Simon, János fia, szeretsz?” Péter elszomorodott, hogy harmadszor is megkérdezte: „Szeretsz engem?” S így válaszolt: „Uram, te mindent tudsz, azt is tudod, hogy szeretlek.” Jézus ismét azt mondta: „Legeltesd juhaimat!”

¹⁸„Bizony, bizony, mondom neked: Amikor fiatal voltál, felövezted magad, s oda mentél, ahova akartál. De ha majd megöregszel, kiterjeszted karod, s más fog felövezni, aztán oda visz, ahova nem akarod.” ¹⁹E szavakkal jelezte, hogy milyen halállal dicsőíti majd meg Istent. Majd hozzátette: „Kövess engem!” ²⁰Péter hátrafordult, s látta, hogy az a tanítvány, akit Jézus kedvelt, s aki a vacsorán a keblére hajolt és megkérdezte tőle: „Uram, ki árul el?” – az követi. ²¹Amikor meglátta, Péter Jézushoz fordult: „Hát vele mi lesz, Uram?” ²²Jézus így válaszolt: „Ha azt akarom, hogy maradjon, míg el nem jövök, mi gondod vele? Te kövess engem!” ²³Erre a testvérek között híre terjedt, hogy az a tanítvány nem hal meg. De Jézus nem azt mondta neki: „Nem halsz meg”, hanem: „Ha azt akarom, hogy maradjon, míg el nem jövök, mi gondod vele.” (Jn21,1-23.)

8. Gallileába menet a tizenegy tanítványnak

¹⁶A tizenegy tanítvány elment Galileába, arra a hegyre, ahova Jézus rendelte őket. (Mt 28,16)

9. Az apostoloknak Bethániában, amikor mennybe ment

¹⁹Az Úr Jézus, miután szólt hozzájuk, fölment a mennybe, elfoglalta helyét az Isten jobbán, ²⁰ők meg elmentek, s mindenütt hirdették az evangéliumot. Az Úr velük volt munkájukban, és tanításukat csodákkal kísérte és igazolta. (Mk 16, 19-20)

⁵⁰Ezután kivezette őket Betánia közelébe, és kezét kitarva megáldotta őket. (Lk24, 50)

⁶Az egybegyűltek erre megkérdezték: „Uram, mostanában állítod helyre Izrael országát?” ⁷„Nem tartozik rátok – felelte –, hogy ismerjétek az időpontokat és a körülményeket. Ezeket az Atya szabta meg saját hatalmában. ⁸De megkapjátok a Szentlélek rátok szálló erejét, és tanúim lesztek Jeruzsálemben s egész Júdeában és Szamáriában, sőt egészen a föld végső határáig.” ⁹Azután, hogy ezeket mondta, a szemük láttára fölemelkedett, és felhő takarta el szemük elől. ¹⁰Amint merőn nézték, hogyan emelkedik az égbe, egyszerre két férfi teremt mellettük fehér ruhába öltözve. (ApCsel1, 6-11)

10. Jakabnak, az igaz tanítványnak

⁷Azután Jakabnak jelent meg, majd az összes apostolnak. (1Kor15,7)

11. Szent Pál apostolnak

⁸Utánuk pedig, mint egy elvetéltnek, megjelent nekem is. ⁹Én ugyanis az utolsó vagyok az apostolok közt, s arra sem méltó, hogy apostolnak hívjanak, hiszen üldöztem az Isten egyházát. (1Kor15, 8-9)

„Hogy megismerjem őt és feltámadásának erejét, de a szenvedésben is vállaljam vele a közösséget. „(Fil3,10)

³Vagy nem tudjátok, hogy akik Krisztus Jézusban megkeresztelkedtünk, az ő halálában keresztelkedtünk meg? ⁴A keresztségben ugyanis eltemetkedtünk vele együtt a halálba, hogy miként Krisztus az Atya dicsősége által feltámadt a halálból, úgy mi is az élet újdonságában járjunk. (Róm 6,3-4)

Ahhoz, hogy **megismerjük őt és az ő feltámadásának erejét**, meg kell vele osztoznunk a szenvedésében is. Krisztus azért jött közénk, hogy felemeljen minket a fényre, amely az igazi élet. Ez a felemelkedés a keresztségben jön létre. **A keresztségben ugyanis meghalunk a való életből, hogy a szentlélek ereje átjárja, és kísérjen minket a mindennapjainkban.**

A Szentlélek betölt minden örömmel

A Szentlélek betölt minden örömmel, amit csak érint. A lélek is tele van reménnyel, amikor várja, hogy jöjjön a Szentlélek. A szertartásaink nem az Egyháznak egy szempontját, hanem lényegét fejezi ki, szívverését, lélegzését, folyamatos kinyilatkoztatását.

Jöjj, igaz világosság,
jöjj, örök életre vezető,
jöjj, titokzatos rejtély,
jöjj, titkos kincs,
jöjj, szavakon túli valóság,
jöjj, értelmet felülmúló megértés,
jöjj, kifogyhatatlan öröm,
jöjj, alkonyt nem ismerő világosság,
jöjj, vég nélküli remény,
jöjj, emeld fel az elbukottat,

jöjj, támaszd fel a halálból,
jöjj, Mindenható, mert Te mindent teremtesz, és változtass át a te akaratod szerint!
Jöjj, Láthatatlan, akit nem tudunk érinteni vagy tapintani!
Jöjj, Mozdulatlan, de állandóan mozgásban lévő! Vonzz magadhoz, hogy ne a pokolba süllyedjek, hanem az égbe emelkedjek!
Jöjj, Akinek a Neve eltörli a szívünk vágyát, de a szánk képtelen megfogalmazni, hogy Te ki vagy.
Jöjj, Egyetlenem!
Jöjj, mert Te vagy az egyetlen vágyam, jöjj, lélegezz bennem, légy életem!
Jöjj, vigasztalj engem!
Jöjj, örömöm és dicsőségem és vezess a végtelen öröme! /Szent Efrém/

Esemény naptár

Május hónap minden estéjén 18.00 órától **Parakliszt** végzünk, imádságos könyörgést az Istenszülő Máriához, aki szeretne velünk imádkozni csatlakozzon hozzánk az otthonában!

Máj 03. Édesanyákért imádság

Máj. 29. **Nevelőszülői tanácsadók lelki délutánja**

Máj 30. Áldozócsütörtök - **Urunk mennybemenetele**- vasárnapi liturgikus rend

Varga Rita rovata Olvassunk könyveket!

Pál Ferenc: A szorongástól az önbecsülésig

A szorongásaink, aggodalmaink és gyöngeségeink rettenetesen megkeserítik az életünket. Hiába szeretnénk fejlődni, növekedni, a sebeink, a zavaraink akadályoznak meg minket és kapcsolatainkat, de a munkánkat is. Amikor akadozik az élet bennünk és körülöttünk, amikor azt gondoljuk magunkról, hogy valami nincs rendben velünk, épp akkor van szükség az önbecsülésre.

Az önbecsülés az emberi élet egyik alapértéke. Általa vagyunk jóban önmagunkkal, érezhetjük jól magunkat a bőrünkben, és lehetünk érdekes társaság magunk számára. Az önbecsülés tesz alkalmassá arra, hogy megfelelő társat találjunk magunknak, akivel kölcsönös, meghitt kapcsolatban lehetünk. A megfelelő önbecsülés segít megvédeni magunkat és nem engedi, hogy rosszul bánjanak velünk. Megalapozza a hiteles kommunikációt, és alkalmassá tesz együttműködésre érzelmileg nehéz helyzetekben is. Az önbecsülés segít, hogy ne vegyünk több terhet magunkra, mint az élet valóban nekünk szánt, de ami a miénk, azt képesek legyünk valóban hordozni. Az önbecsülésünk révén tudjuk magunkból kihozni a legjobbat, és elviselni vereségeinket. Önbecsülésünk által tisztelhetjük magunkat akkor is, ha gyöngének bizonyultunk. Szilárdságot biztosít, hogyne akarjunk mindenkinek megfelelni és megerősít, ha valaki nem fogad el minket. Az önbecsülés széppé teszi az életet, mert segít fölfedezni mások értékeit, és megbecsülni mindazt, amit kapunk. Ráadásul sok pénzt is takarít meg nekünk, hiszen nem szorulunk rá arra, hogy tárgyakon keresztül, birtoklás révén bizonygassuk magunk előtt is, hogy érünk valamit. Az önbecsülés hozzájárul a boldogsághoz az által, hogy mindig lesz egy barátunk, akire számíthatunk, aki együttérzéssel fordul felénk. Az önbecsülés sok szorongástól, aggodalomtól szabadít meg, gyógyítja sebeinket, lehetővé teszi, hogy egészségesen, önfeledten éljünk. Segít, hogy szembenézzünk a realitásokkal, még ha fájdalmas is.

Az önbecsülés föltárja, hogy szívünk mélyén lakik bennünk valaki, aki sokkal több, mint amit valaha is reméltünk.

Dsida Jenő

Hálaadás

Köszönöm Istenem az édesanyámat!

Amíg ő véd engem, nem ér semmi bánat!

Körülvesz virrasztó áldó szeretettel.

Értem éjjel-nappal dolgozni nem restel.

Áldott teste, lelke csak érettem fárad.

Köszönöm, Istenem az édesanyámat.

Köszönöm a lelkét, melyből reggel, este
imádság száll Hozzád, gyermekéért esdve.

Köszönöm a szívét, mely csak értem dobban

– itt e földön senki sem szerethet jobban! –

Köszönöm a szemét, melyből jóság árad,

Istenem, köszönöm az édesanyámat.

**Anyák napján nagy szeretettel köszöntjük
az édesanyákat, nagymamákat és égi édesanyánkat!
Prot Pacsai János parókus, kerületi esperes**

„JÖJJ ÉS LÁSS!”

Kiadja az Encsi Görög Katolikus Egyházközség

Felelős kiadó: Pacsai János parókus

3860 Encs , Váci M.u.36. Elérhetőség: 06-30-9536067, 06-46/386-596

pacsai.janos@gmail.com

www.encsgorkat.hu

Szerkesztés és nyomdai előkészítés: Molnár Gábor (06-30-623-1030)

Szerkesztőség email címe: encsilevelek@gmail.com

Számlaszám: 10700086-68691925-51100005